

derigenom ökas. Erlades till exempel tjugufem procent af löseskillingen kontant och derefter åtta procent å densamma årligen, skulle denna annuitet lemna fem procent i ränta och fyra procent i amortissement å återstoden af löseskillingen och tiden för obligationernas inlösande skulle förkortas till ungefär sjutton år och åtta månader. På sådant sätt skulle godsens inlösande göras beroende af donationsallmogens egna ansträngningar, så att företrädesvis de egendomar skulle med Styrelsens biträde inlösas, hvilkas bebrukare kunde vid köpets avslutande inbetala den största andel af köpesumman. Till understöd för de medellösare skulle då det af Ständerna beviljade anslag kunna besparas. 10

Emedan i hvarje fall en särskild kommission torde böra tillsättas, för inlösningsverkets bedrivande och liqvidernas handhafvande, skulle det blifna möjligt att åt densamma öfverlemna äfven förvaltningen af en sparbank, i hvilken donationsböndernas nyssnämnda besparingar kunde insättas och förräntas.

Då årliga utbetalningen å här föreslagna obligationer blefve större än den på obligationen med längre förfallotid, kunde det med afseende på landets ringa, tillgångar anses blifva nödvändigt att i samma förhållande inskränka inlösningarnes belopp. Men i sjelfva verket skulle en ungefär lika stor årlig utbetalning komma att ske för obligationer ställda på längre tid, emedan den kapital rabatt, som på sådane måste beviljas, ökar köpeskillingen och i följd deraf totalbeloppet af den årliga utbetalningen. 20

Skulle Hans Kejsrerliga Majestät fästa något afseende på denna underdåniga framställning, får jag underdånigst föreslå att andra punkten i den Nådiga propositionen måtte erhålla följande lydelse: 2:o Att Styrelsen likaså må berättigas att under Ständernas garanti till säljare af donationsgodsen utgifva obligationer till ett sammanlagdt belopp af åtta miljoner mark nominelt, löpande med ränta å högst fem procent och med så stort årligt amortissement, som donationsböndernas årliga afbetalning å köpesumman kan medgifva, på det att obligationerna må kunna ställas på korrnt återbetalningstid som möjligt och derigenom deras värde lättare uppehållas, samt köpeskillingen och totalbeloppet af utbetalningen för densamma minskas; genom hvilken lydelse det skulle blifva åt Styrelsen öfverlemnadt, att, såvidt omständigheterna i öfrigt det tillåta, välja den form för obligationerna, som kunde anses vara den mest fördelaktiga; Och skulle sålunda utvägarne till genomförande af sig böra underdånigst hemställa, att det underdåniga förslaget till nådig proposition i förevarande ämne, utan att på förhand binda Styrelsen med alltför många detaljerande bestämmelser, böra affattas i närmaste öfverensstämmelse med det sätt som finnes antydt i Ministerstatssekreterarens ifrågavarande skrifvelse. 30 40

503 J. V. SNELLMAN – F. O. AF BRUNÉR 16. XI 1865 RA, åttan af Brunérs samling

Välborne Herr Senator. 50

Haf godheten förlåta, att jag tackar för all god hjelp i Myntreformen först nu, då jag kommer med bön, om nytt bistånd.

När Ryska metalliska myntet påbjöds sås om lagligt betlningsmedel, förkastades mitt ödmjuka förslag till inskränkning i dess gångbarhet.

Jag fick veta att Hans Majestät bestämdt föreskrifvit dess likställighet med det Finska myntet. Vid mitt häröfver yttrade bekymmer gaf Herr Baron Stjernvall-Walléen mig hopp om framtida ändring,

Frågan gäller det underhaltiga myntet 20, 10 och 5 kopeksstyckena samt kopparmyntet, som nu enl^{igt} Förordn^{ingen} 12 Juni 1862 Mom^{ent} 4 skall mottagas i kronouppbörd till obegränsadt belopp.

Penningmyntet är = fullhaltigt silfver, ty vår Bank måste invexla det mot sådant. Ryska kopeksstyckena äro 15 % sämre. Nu kunna alla utskylder betalas i detta dåliga mynt. Man skall använda det i synnerhet i tulluppbörden till 100 tusental rubel, som skola tagas från Petersburg. En vinst af 10 % och deröfver är en oemotståndlig lockelse.

Senaten begär nu ändring: att i uppbörd *hvarken penni- eller* sagde kopeksstycken må behöfva mottagas mera än 2 R^{ubel} 50 K^{opek} eller 10 M^{ark} i en *liqvid*, såsom om mottagning på enskild hand är stadgad.

Jag vågar påpeka, att denna uppfinning, att inskränka mottagandet äfven af pennimyntet, är god, emedan derigenom båda myntslagernas likställighet förblir orubbad – och det är ju hufvudsak. Derpå att det Ryska drages öfver gränsen bör läggas vikt. Det är dagens sanning, att så skall ske, och att vi efter någon tid måste betala löner m. m. i detta mynt – om ej ändring medgifves. Hvad som återstår, gångbarheten till 2 R^{ubel} 50 k^{opek}, är i alla fall illa nog, såsom erfarenheten skall visa.

För det andra har Senaten satt kurs på Ryska sedelmyntet vid uppbörd i Tullexpedition i Petersburg, anmäler härom och begär sådan äfven för mantalspengarne i Passexpeditionen. Den reservation, som medföljer, är en yttring af motståndet mot myntreformen och, som folket säger, af felslagen beräkning på ledning af finanserna. Den framkom sådan den är först vid justeringen. Sanning är: att all tull från Ryssland skulle betalas i Petersburg i Ryska sedlar, d. ä. med 20 procents förlust för kronan; vidare: att det är Finnar icke Ryssar, som derifrån importera,

Ödmjukt beder jag nu om assistens i dessa frågor – och om samma böns framförande till H:r Baron Stjernvall, hvilken jag belägrat med så många bref, att jag icke vill eller kan denna gång falla honom besvärlig.

Till herr Grefven skrifver jag och har vågat medsända förslag till resolution i den förstnämnda viktigare frågan, som behöfver ett snart afgörande.

Ännu får jag erinra, att Förordn^{ingen} 12 Juni 1862 är Senatens – men kan ej af Senaten ändras, emedan dess tillämpling på Ryska myntet är Hans Majestäts befallning.

Med utmärktaste Högaktning har jag äran underteckna

Välborne Herr Senatorns o^{ch} Riddarens
ödmjukaste, tacksame tjänare
Joh. Vilh. Snellman

Hf:rs d. 16 Nov. 1865.

P. S. Vid närmare besinnande tager jag mig friheten här bilägga det åberopade Förslaget – som Herr Senatorn torde hafva godheten framlemna, om det pröfvas lämpligt och nödigt.